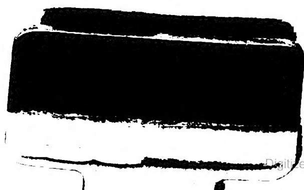

HESIODEA

QUAE FERUNTUR CARMINA

EX RECENSIONE

ARMINII KOECHLY

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIV.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Parvo libello textum Hesiodeum cum recensionis diversitate e majore editione repetitum tenenti parva sit praefatio singulorum exhibens brevem recensum locorum, qui aperte corrupti conjecturis haud minus certis aut sanati sunt aut sanandi. Sunt vero hi:

Theog. v. 32 †θείην] θέσπιν Goettling 34 ὕcτερον] ὕcτατον Wolf 157 †ἀνίηcκε] ἀνίεcκε cum Pasore vulgo 281 ἐξέθορε] ἔκθορε Guiet 287 τρικέφαλον] τρικάρηνον post Trincavellum vulgo 312 πεντηκοντακέφαλον] πεντηκοντακάρηνον post Trincavellum vulgo 359 †Κρυcηίc] Χρυcηίc Hermann 373 θεοῖc] θεοῖcι Wolf 405 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 428 Ζεὺc τίεται αὐτήν] καὶ Ζεὺc τίεν αὐτήν Koechly 453 'Ρείη δ' ὑποδμηθεῖcα] particula delenda 481 μὲν] μιν Hermann 497 †ἐξήμηcε] ἐξήμεccε cum Hermanno vulgo 562 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 563 †μελίοιcι] μελέοιcι post Stephanum vulgo 569 ἴδεν] ἴδ' ἐν Orelli 617 †Βριάρεῳ] 'Οβριάρεῳ Dindorf 628 †κείνοιcι] κείνοις post Heinsium vulgo 655 †ὅτι] ὅ. τοι Hermann 734 †ὁ Βριάρεωc] 'Οβριάρεωc Dindorf 746 †ἔχετ'] ἔχει Hermann 802 †ἐπιμίcγεται] ἐπινίccεται Ruhnken 813 πρόcθεν] νέρθεν Koechly 961 ἢ δέ οἱ] ἢ δή οἱ Guiet.

Op. et Di. 44 ὥc τέ cε †κεὶc] ὥc τε καὶ εἰc Hermann 56 coì δ' αὐτῷ] coí τ' αὐτῷ vulgo 90 †Πρὶν

μὲν] πρὶν μὲν *γὰρ* vulgo, *πρῶτον* vel *τὸ* πρὶν μὲν Lehrs 121 ἐπεὶ μὲν] ἐπει*δὴ* vulgo 187 οὔτε] οὐ*δὲ* οὐδὲ μὲν] οὐδέ *κεν* Brunck 263 †βασιλῆες] βασιλ*εῖ*ς Goettling †δίκας] *μύθους* vulgo 283 †ἀάσθη] ἀασθ*ῇ* Schaefer 301 †πίμπλησι] πιμπλ*ῇ*σι Spohn 327 †ἔρξει] ἔρξ*ῃ* Schaefer 328†βαίνοι] βαίν*ῃ* Schaefer 344 γένηται] γέν*οιτο* Brunck 468 ὄρπηκα] ὄρπηκ*ι* Brunck 495 †ὀφέλλει] ὀφέλλ*οι* Brunck 526 οὐ †γάρ οἱ] οὐ *δέ* οἱ Hermann 533 †βροτῷ] βροτ*οὶ* Hermann 549 πυροφόρος] πυροφόρ*οι*ς Hermann.

Scuti v. 15. οὐ †γάρ οἱ] οὐ *δέ* οἱ Hermann 79 †μετ'] μέ*γ'* Dorvillius 429 †ἐμμενέως] ἐμ μένεος Heyne 438 ἠχή] ἠχῇ Hermann.

Recensionis diversitati autem addenda erant haec: Γ*ύη*ς Theog. v. 149. 714. 734. 817 et Γύῃ 618. μεγήρ*α*τα v. 240 Ὄρ*θ*ρον v. 309 et Ὄρ*θ*ρῳ 327 *πύλ*ας pro θύρας v. 732.

Scripsi Heidebergae d. VIII. mens. Jun. MDCCCLXX.

Arminius Koechly.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουςάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουςιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόςς' ἁπαλοῖςιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐριςθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεςςάμεναι τέρενα χρόα Περμηςςοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήςαντο
καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώςαντο δὲ ποςςίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι cτεῖχον περικαλλέα ὄςςαν ἱεῖςαι·

ὑμνεῦςαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυςέοιςι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποςειδάωνα † γαιήοχον ἐννοςίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυςοςτέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

---

v. 5. Τερμηςςοῖο

αἵ νύ ποθ᾽ Ἡcίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ᾽ Ἑλικῶνος ὕπὸ Ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιςτα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον
Μοῦcαι Ὀλυμπιάδεc, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο·
«ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοιcιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ᾽, εὖτ᾽ ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήcαcθαι.»
ὥc ἔφαcαν κοῦραι μεγάλου Διὸc ἀρτιέπειαι,
καί μοι cκῆπτρον ἔδον δάφνηc ἐριθηλέοc ὄζον
δρέψαcαι θηητόν, ἐνέπνευcαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, †ἵνα κλείοιμι τά τ᾽ ἐccόμενα πρό τ᾽ ἐόντα,
καί με κέλονθ᾽ ὑμνεῖν μακάρων γένοc αἰὲν ἐόντων,
cφᾶc δ᾽ αὐτὰc πρῶτόν τε καὶ ὕcτερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη Μουcάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦcαι τέρπουcι μέγαν νόον ἐντὸc Ὀλύμπου,
εἰρεῦcαι τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐccόμενα πρό τ᾽ ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦcαι· τῶν δ᾽ ἀκάματοc ῥέει αὐδὴ
ἐκ cτομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸc
Ζηνὸc ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέccῃ
cκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντοc Ὀλύμπου

δώματά τ᾽ ἀθανάτων· αἳ δ᾽ ἄμβροτον ὄccαν ἱεῖcαι
θεῶν γένοc αἰδοῖον πρῶτον κλείουcιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆc, οὓc Γαῖα καὶ Οὐρανὸc εὐρὺc ἔτικτεν,
οἵ τ᾽ ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ᾽ ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί † τ᾽ ἀοιδῆς,
ὅccον φέρτατόc ἐcτι θεῶν κράτεϊ τε μέγιcτοc.
αὖτιc δ᾽ ἀνθρώπων τε γένοc κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦcαι τέρπουcι Διὸc νόον ἐντὸc Ὀλύμπου
Μοῦcαι Ὀλυμπιάδεc, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο.

τὰc ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖcα
Μνημοcύνη, γουνοῖcιν Ἐλευθῆροc μεδέουcα,

---

v. 28. γηρύcαcθαι v. 31. δρέψαcθαι

ληcμοcύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίcγετο μητίετα Ζεύς,
νόcφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰcαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέcθη,
ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ᾗcιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν cτήθεccιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούcαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

ἔνθα cφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουcιν

ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ cτόμα ὄccαν ἱεῖcαι
μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουcιν ἐπήρατον ὄccαν ἱεῖcαι.

αἳ τότ' ἴcαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροcίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύcαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει
νιccομένων πατέρ' εἰς ὅν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβαcιλεύει
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτεϊ νικήcας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαcτα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦcαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουcαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεcτάτη ἐcτὶν ἁπαcέων.

ἡ γὰρ καὶ βαcιλεῦcιν ἅμ' αἰδοίοιcιν ὀπηδεῖ.

ὅν τινα τιμήcωcι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ' ἐcίδωcι διοτρεφέων βαcιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώccῃ γλυκερὴν χείουcιν ἐέρcην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ cτόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶcι διακρίνοντα θέμιcτας

v. 83. ἀοιδὴν

ἰθείῃcι δίκῃcιν· ὃ δ᾽ ἀcφαλέωc ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκοc ἐπιcταμένωc κατέπαυcε.

τοὔνεκα γὰρ βαcιλῆεc ἐχέφρονεc, οὕνεκα λαοῖc
βλαπτομένοιc ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦcι
ῥηιδίωc, μαλακοῖcι παραιφάμενοι ἐπέεccιν.

ἐρχόμενον δ᾽ ἀν᾽ ἀγῶνα θεὸν ὣc ἱλάcκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοιcιν.

οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουcάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοc
ἄνδρεc ἀοιδοὶ ἔαcιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαριcταί,
ἐκ δὲ Διὸc βαcιλῆεc. ὃ δ᾽ ὄλβιοc, ὅν τινα Μοῦcαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ cτόματοc ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τιc καὶ πένθοc ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενοc, αὐτὰρ ἀοιδὸc
Μουcάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήcῃ μάκαράc τε θεούc, οἳ Ὄλυμπον ἔχουcιν,
αἶψ᾽ ὅ γε δυcφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέωc δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διόc, δότε δ᾽ ἱμερόεccαν ἀοιδήν.
κλείετε δ᾽ ἀθανάτων ἱερὸν γένοc αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆc ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc
Νυκτόc τε δνοφερῆc, οὕc θ᾽ ἁλμυρὸc ἔτρεφε Πόντοc·

εἴπατε δ᾽, ὡc τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντοc ἀπείριτοc οἴδματι θύων
ἄcτρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸc εὐρὺc ὕπερθεν·
οἵ τ᾽ ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρεc ἐάων,
ὥc τ᾽ ἄφενοc δάccαντο καὶ ὡc τιμὰc διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡc τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔcχον Ὄλυμπον.

—ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι

---

v. 91. ἀνὰ ἄcτυ v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνοc ἑκάτοιο

— *ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ᾽ ὅ τι πρῶτον γένετ᾽ αὐτῶν.*

Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ᾽, αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ᾽ εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
— *ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,*
— *Τάρταρά τ᾽ ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,*
ἠδ᾽ Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ᾽ Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ᾽ αὖτ᾽ Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
γαῖα δέ † τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον † ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ᾽, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ᾽ εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ᾽ Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν᾽ οὔρεα βησσήεντα.
ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ᾽, Ὑπερίονά τ᾽ Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ᾽ ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ᾽ ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ᾽ ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ᾽ αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ *Ζηνὶ βροντήν τ᾽ ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·*
(· οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
(· μοῦνος δ᾽ ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
·) Κύκλωπες δ᾽ ὄνομ᾽ ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ᾽ ἄρα σφέων
·) κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχύς τ᾽ ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ᾽ ἔργοις.
ἄλλοι δ᾽ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο

---

v. 116. Πάντων μὲν

v. 120—122. ἠδ᾽ Ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν

v. 142. οἳ δ᾽ ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες

τρεῖc παῖδεc μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαcτοί,
Κόττοc τε Βριάρεώc τε Γύγηc θ᾽, ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρεc ἀπ᾽ ὤμων ἀΐccοντο
ἄπλαcτοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάcτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccιν·
ἰcχὺc δ᾽ ἄπλατοc κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅccοι γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, cφετέρῳ δ᾽ ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆc· καὶ τῶν μὲν ὅπωc τιc πρῶτα γένοιτο,
πάνταc ἀποκρύπταcκε, καὶ ἐc φάοc οὐκ ἀνίεcκε,
Γαίηc ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ᾽ ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανόc. ἡ δ᾽ ἐντὸc cτοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
cτεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράccατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήcαcα γένοc πολιοῦ ἀδάμαντοc
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παιcὶ φίλοιcιν·
εἶπε δὲ θαρcύνουcα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδεc ἐμοὶ καὶ πατρὸc ἀταcθάλου, αἴ κ᾽ ἐθέλητε
πείθεcθαι, πατέροc κε κακὴν τιcαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· τοὺc δ᾽ ἄρα πάνταc ἕλεν δέοc, οὐδέ τιc αὐτῶν
φθέγξατο· θαρcήcαc δὲ μέγαc Κρόνοc ἀγκυλομήτηc
ἂψ αὖτιc μύθοιcι προcηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ᾽ ὑποcχόμενοc τελέcαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέροc γε δυcωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· γήθηcεν δὲ μέγα φρεcὶ Γαῖα πελώρη,
εἷcε δέ μιν κρύψαcα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ᾽ ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ᾽ ἐπάγων μέγαc Οὐρανόc, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητοc ἐπέcχετο καί ῥ᾽ ἐτανύcθη
πάντῃ· ὃ δ᾽ ἐκ λοχεοῖο πάιc ὠρέξατο χειρὶ
cκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ᾽ ἀπὸ μήδεα πατρὸc
ἐccυμένωc ἤμηcε, πάλιν δ᾽ ἔρριψε φέρεcθαι
ἐξοπίcω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώcια ἔκφυγε χειρόc.
ὅccαι γὰρ ῥαθάμιγγεc ἀπέccυθεν αἱματόεccαι,

v. 160. ἀχνυμένη v. 178. λοχέοιο

πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἔνι κούρη 191
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ' Ἀφροδίτην
κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ 197
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς 201
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκε
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν 196

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ, 199
ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους, 217
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑνασμίς τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλῃσιν,
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο·
Πρωτώ τ' Εὐκράντη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Σπειώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε † Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα και Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·

αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

---

v. 229. ψευδέας τε Λόγους   v. 253. κυματολήγῃ

Κυμώ τ' Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη,
Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ' Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους,
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφριδώ τ' ἐύπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον·
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε † Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι·
χὼ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε † τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·

---

v. 261 sq. Προνόη τε νημερτής, ἣ   v. 270. καλλιπάρῃος   v. 273. Πεφρηδώ

τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
βουϲὶ παρ' εἰλιπόδεϲϲι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦϲ ἤλαϲεν εὐρυμετώπουϲ
Τίρυνθ' εἰϲ ἱερὴν διαβὰϲ πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείναϲ καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
ϲταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸϲ
θνητοῖϲ ἀνθρώποιϲ οὐδ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι,
ϲπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
ἥμιϲυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμιϲυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηϲτήν, ζαθέηϲ ὑπὸ κεύθεϲι γαίηϲ.
ἔνθα δέ οἱ ϲπέοϲ ἐϲτὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
ἔνθ' ἄρα οἱ δάϲϲαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοιϲιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατοϲ νύμφη καὶ ἀγήραοϲ ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φαϲι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ' ὑβριϲτὴν ἄνομόν θ' ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἡ δ' ὑποκυϲαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
δεύτερον αὖτιϲ ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηϲτήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτιϲ ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
ἄπλητον κοτέουϲα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸϲ υἱὸϲ ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
(Ἀμφιτρυωνιάδηϲ ϲὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
) Ἡρακλέηϲ βουλῇϲιν Ἀθηναίηϲ ἀγελείηϲ.
ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουϲαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆϲ δ' ἦν τρεῖϲ κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντοϲ,
ἡ δὲ χιμαίρηϲ, ἡ δ' ὄφιοϲ, κρατεροῖο δράκοντοϲ·

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

---

v. 307. ὑβριϲτήν τ' ἄνεμον ἑλικώπιδι

τὴν μὲν Πήγαςος εἷλε καὶ ἐςθλὸς Βελλεροφόντης.
ἣ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοιςιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖςα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψαςα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖςιν κατένας ςε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέςαντος·
ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμαςςε βίης Ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖςα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεςι γαίης
πείραςιν ἐν μεγάλοις παγχρύςεα μῆλα φυλάςςει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐςτί.

Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴςτρον καλλιρέεθρον,
Φᾶςίν τε Ῥῆςόν τ', Ἀχελώιον ἀργυροδίνην,
Νέςςον τε Ῥοδίον θ' Ἁλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴςηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐυρρείτην τε Κάικον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδηςκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουςι ςὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουςι,
Πειθώ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
Ἱππώ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πειςιθόη τε,
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοςίς τε Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
Κερκηίς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περςηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάςτη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεςςα, Μενεςθώ τ' Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ' Εὐρυνόμη τε, Τελεςθώ τε κροκόπεπλος,
†Κρυςηίς τ' Ἀςίη τε καὶ ἱμερόεςςα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
καὶ Στύξ, ἣ δή ςφεων προφερεςτάτη ἐςτὶν ἁπαςέων.

αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύοϲ ἐξεγένοντο
πρεϲβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰϲι καὶ ἄλλαι·
τρὶϲ γὰρ χίλιαί εἰϲι τανύϲφυροι Ὠκεανῖναι,
αἵ ῥα πολυϲπερέεϲ γαῖαν καὶ βένθεα λίμνηϲ
πάντῃ ὁμῶϲ ἐφέπουϲι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόϲϲοι δ' αὖθ' ἕτεροι Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντεϲ,
υἱέεϲ Ὠκεανοῦ, τοὺϲ γείνατο πότνια Τηθύϲ·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίϲπειν,
οἳ δὲ ἕκαϲτοι ἴϲαϲιν, οἳ ἂν περιναιετάωϲι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Ϲελήνην
Ἠῶ θ', ἣ πάντεϲϲιν ἐπιχθονίοιϲι φαείνει
ἀθανάτοιϲ τε θεοῖϲ, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουϲι,
γείναθ' ὑποδμηθεῖϲ' Ὑπερίονοϲ ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖϲα
Ἀϲτραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρϲην θ', ὃϲ καὶ πᾶϲι μετέπρεπεν ἰδμοϲύνῃϲιν.
Ἀϲτραίῳ δ' Ἠὼϲ Ἀνέμουϲ τέκε καρτεροθύμουϲ,
ἀργέϲτην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖϲα.
τοὺϲ δὲ μέτ' ἀϲτέρα τίκτεν Ἑωϲφόρον Ἠριγένεια,
ἄϲτρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸϲ ἐϲτεφάνωται.

Ϲτὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖϲα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίϲφυρον ἐν μεγάροιϲι,
καὶ Κράτοϲ ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔϲτ' ἀπάνευθε Διὸϲ δόμοϲ οὐδέ τιϲ ἕδρη,
οὐδ' ὁδόϲ, ὅππῃ μὴ κείνοιϲ θεὸϲ ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
ὣϲ γὰρ ἐβούλευϲε Ϲτὺξ ἄφθιτοϲ Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάνταϲ Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
ἀθανάτουϲ ἐκάλεϲϲε θεοὺϲ ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃϲ ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆϲι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίϲειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαϲτον
ἑξέμεν ἣν τὸ πάροϲ γε μετ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι·
τὸν δ' ἔφαθ', ὅϲ τιϲ ἄτιμοϲ ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραϲτοϲ,
τιμῆϲ καὶ γεράων ἐπιβηϲέμεν, ἣ θέμιϲ ἐϲτίν.

---

v. 379. Ἀργέϲτην, Ζέφυρον

ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Cτὺξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
cὺν cφοῖcιν παίδεccι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
τὴν δὲ Ζεὺc τίμηcε, περιccὰ δὲ δῶρα † δέδωκεν·
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέταc εἶναι.
ὣc δ' αὔτωc πάντεccι διαμπερέc, ὥc περ ὑπέcτη,
ἐξετέλεcc'· αὐτὸc δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάccει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐc εὐνήν·
κυcαμένη † δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποιcι καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆc, ἀγανώτατον ἐντὸc Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀcτερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρcηc
ἠγάγετ' ἐc μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆcθαι ἄκοιτιν·
ἡ δ' ὑποκυcαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺc Κρονίδηc τίμηcε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίηc τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάccηc.

ἡ δὲ καὶ ἀcτερόεντοc ἀπ' Οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆc,
ἀθανάτοιc τε θεοῖcι τετιμένη ἐcτὶ μάλιcτα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τιc ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάcκηται,
κικλήcκει Ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕcπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάc,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίc γε πάρεcτιν.
ὅccοι γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶcαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδηc ἐβιήcατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅcc' ἔλαχεν Τιτῆcι μετὰ προτέροιcι θεοῖcιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡc τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆc ἔπλετο δαcμόc.
οὐδ', ὅτι μουνογενήc, ἧccον θεὰ ἔμμορε τιμῆc,

καὶ γέραc ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάccῃ,

ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺc τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλωc παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνηcιν,

---

v. 401. ἑοὺc

ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖcι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃcιν.
ἠ δ', ὁπότ' ἐc πόλεμον φθιcήνορα θωρήccονται
ἀνέρεc, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷc κ' ἐθέλῃcι
νίκην προφρονέωc ὀπάcαι καὶ κῦδοc ὀρέξαι·
ἔν τε δίκῃ βαcιλεῦcι παρ' αἰδοίοιcι καθίζει.
ἐcθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρεc ἀγῶνι ἀεθλεύωcιν·
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖc παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνηcι·
νικήcαc δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦcι δὲ κῦδοc ὀπάζει.
ἐcθλὴ δ' ἱππήεccι παρεcτάμεν, οἷc κ' ἐθέλῃcι,
καὶ τοῖc, οἳ γλαυκὴν δυcπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοcιγαίῳ.
ῥηιδίωc δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸc ὤπαcε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουcά γε θυμῷ.
ἐcθλὴ δ' ἐν cταθμοῖcι cὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν,
βουκολίαc τ' ἀγέλαc τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμναc τ' εἰροπόκων ὀίων, θυμῷ γ' ἐθέλουcα,
ἐξ ὀλίγων βριάει † καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴc ἐκ μητρὸc ἐοῦcα
πᾶcι μετ' ἀθανάτοιcι τετίμηται γεράεccι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖcιν ἴδοντο φάοc πολυδερκέοc Ἠοῦc.
οὕτωc ἐξ ἀρχῆc κουροτρόφοc, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δ' † ὑποδμηθεῖcα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱcτίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυcοπέδιλον
ἴφθιμόν τ' Ἀίδην, ὃc ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲc ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοcίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆc πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺc μὲν κατέπινε μέγαc Κρόνοc, ὅc τιc ἕκαcτοc
νηδύοc ἐξ ἱερῆc μητρὸc πρὸc γούναθ' ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τιc ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
ἄλλοc ἐν ἀθανάτοιcιν ἔχοι βαcιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸc μεγάλου διὰ βουλάc.

v. 465. πατρὸc μεγάλου

τῷ ὅγε † οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ᾽ ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Δί᾽ ἔμελλε θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ᾽ ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τίσαιτο δ᾽ ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἳ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ᾽ ἐς Λύκτον Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ᾽ ἄρ᾽ ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ᾽ ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τὸν τόθ᾽ ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
σχέτλιος· οὐδ᾽ ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ᾽, ὅ μιν τάχ᾽ ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
καρπαλίμως δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
(Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
) νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο·
πρῶτον δ᾽ † ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο,
σῆμ᾽ ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·

οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν·
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα·
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πείρασιν ἐν γαίης πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ' ἧπαρ
ἤσθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρα † ἁζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προύθηκε Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.

---

v. 521. δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι

τῷ μὲν γὰρ ϲάρκαϲ τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψαϲ γαϲτρὶ βοείῃ·
τῷ δ' αὖτ' ὀϲτέα λευκὰ βοὸϲ δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίϲαϲ κατέθηκε καλύψαϲ ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προϲέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡϲ ἑτεροζήλωϲ διεδάϲϲαο μοίραϲ.»
ὣϲ φάτο κερτομέων Ζεὺϲ ἄφθιτα μήδεα εἰδώϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε Προμηθεὺϲ ἀγκυλομήτηϲ,
ἦκ' ἐπιμειδήϲαϲ, δολίηϲ δ' οὐ λήθετο τέχνηϲ·
«Ζεῦ κύδιϲτε, μέγιϲτε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ' ἕλευ, ὁπποτέρην ϲε ἐνὶ φρεϲὶ θυμὸϲ ἀνώγει.»
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺϲ δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼϲ
γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίηϲε δόλον· κακὰ δ' ὄϲϲετο θυμῷ
θνητοῖϲ ἀνθρώποιϲι, τὰ καὶ τελέεϲθαι ἔμελλε.
χερϲὶ δ' ὅ γ' ἀμφοτέρῃϲιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώϲατο δὲ φρέναϲ, ἀμφὶ χόλοϲ δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡϲ ἴδεν ὀϲτέα λευκὰ βοὸϲ δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοιϲιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουϲ' ὀϲτέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώϲ,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίηϲ ἐπελήθεο τέχνηϲ.»
ὣϲ φάτο χωόμενοϲ Ζεὺϲ ἄφθιτα μήδεα εἰδώϲ.
ἐκ τούτου δ' ἤπειτα δόλου μεμνημένοϲ αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου † μελίοιϲι πυρὸϲ μένοϲ ἀκαμάτοιο
θνητοῖϲ ἀνθρώποιϲ, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουϲιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτηϲεν ἐὺϲ πάιϲ Ἰαπετοῖο
κλέψαϲ ἀκαμάτοιο πυρὸϲ τηλέϲκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωϲε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡϲ ἴδεν ἀνθρώποιϲι πυρὸϲ τηλέϲκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸϲ τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποιϲι·
γαίηϲ γὰρ ϲύμπλαϲϲε περικλυτὸϲ Ἀμφιγυήειϲ
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάϲ.
C· ζῶϲε δὲ καὶ κόϲμηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη

v. 553. ἄλειφαρ

(· ἀργυφέῃ ἐcθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
(· δαιδαλέην χείρεccι κατέcχεθε, θαῦμα ἰδέcθαι.
·) ἀμφὶ δέ οἱ cτεφάνουc νεοθηλέαc ἄνθεcι ποίηc
·) ἱμερτοὺc παρέθηκε καρήατι Παλλὰc Ἀθήνη.
(· ἀμφὶ δέ οἱ cτεφάνην χρυcέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
(· τὴν αὐτὸc ποίηcε περικλυτὸc Ἀμφιγυήειc
(· ἀcκήcαc παλάμῃcι, χαριζόμενοc Διὶ πατρί.
(· τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέcθαι,
(· κνώδαλ', ὅc' ἤπειροc πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλαccα,
(· τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε—χάριc δ' ἀπελάμπετο πολλή—
(· θαυμάcια, ζωοῖcιν ἐοικότα φωνήεccιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔcαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
κόcμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδοc ὀμβριμοπάτρηc.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτουc τε θεοὺc θνητούc τ' ἀνθρώπουc,
ὡc εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποιcιν.

(· ἐκ τῆc γὰρ γένοc ἐcτὶ γυναικῶν θηλυτεράων,
·) τῆc γὰρ ὀλώιόν ἐcτι γένοc καὶ φῦλα γυναικῶν·
πῆμα μέγα θνητοῖcι μετ' ἀνδράcι ναιετάουcιν,
οὐλομένηc πενίηc οὐ cύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

ὡc δ' ὁπότ' ἐν cμήνεccι κατηρεφέεccι μέλιccαι
κηφῆναc βόcκουcι, κακῶν ξυνήοναc ἔργων,
αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐc ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι cπεύδουcι τιθεῖcί τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοcθε μένοντεc ἐπηρεφέαc κατὰ cίμβλουc
ἀλλότριον κάματον cφετέρην ἐc γαcτέρ' ἀμῶνται·
ὣc δ' αὔτωc ἄνδρεccι κακὸν θνητοῖcι γυναῖκαc
Ζεὺc ὑψιβρεμέτηc θῆκε ξυνήοναc ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

ὅc κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆραc ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, ὅ γ' οὐ βιότου ἐπιδευὴc
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆcιν δατέονται
χηρωcταί. ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔcχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεccι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνοc κακὸν ἐcθλῷ ἀντιφερίζει

ἔμμεναι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.

ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

†Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος, κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλά σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοισι † νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοιϲι
νίκηϲ καὶ κράτεοϲ πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
Τιτῆνέϲ τε θεοὶ καὶ ὅϲοι Κρόνου ἐκγενόμεϲθα.
ὑμεῖϲ δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ
φαίνετε Τιτήνεϲϲιν ἐναντίον ἐν δαῒ λυγρῇ,
μνηϲάμενοι φιλότητοϲ ἐνηέοϲ, ὅϲϲα παθόντεϲ
ἐϲ φάοϲ ἂψ ἀφίκεϲθε δυϲηλεγέοϲ ἀπὸ δεϲμοῦ
ἡμετέραϲ διὰ βουλὰϲ ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοϲ.»
ὣϲ φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτιϲ ἀμείβετο Κόττοϲ ἀμύμων.
«δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύϲκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, † ὅτι περὶ μὲν πραπίδεϲ, περὶ δ' ἐϲτὶ νόημα,
ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοιϲιν ἀρῆϲ γένεο κρυεροῖο·
ϲῇϲι δ' ἐπιφροϲύνῃϲιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοϲ
ἄψορρον † δ' ἐξαῦτιϲ ἀμειλίκτων ὑπὸ δεϲμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντεϲ.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυϲόμεθα κράτοϲ ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆϲιν ἀνὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.»
ὣϲ φάτ'. ἐπῄνηϲαν δὲ θεοὶ δωτῆρεϲ ἐάων,
μῦθον ἀκούϲαντεϲ· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸϲ
μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντεϲ, θήλειαί τε καὶ ἄρϲενεϲ, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνέϲ τε θεοὶ καὶ ὅϲοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕϲ τε Ζεὺϲ Ἐρέβευϲφιν ὑπὸ χθονὸϲ ἧκε φόωϲδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντεϲ·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρεϲ ἀπ' ὤμων ἀίϲϲοντο
πᾶϲιν ὁμῶϲ, κεφαλαὶ δὲ ἑκάϲτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ϲτιβαροῖϲι μέλεϲϲιν.
οἳ τότε Τιτήνεϲϲι κατέϲταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
πέτραϲ ἠλιβάτουϲ ϲτιβαραῖϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ.
Τιτῆνεϲ δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ
προφρονέωϲ, χειρῶν τε βίηϲ θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντοϲ ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐϲμαράγηϲεν, ἐπέϲτενε δ' οὐρανὸϲ εὐρὺϲ
ϲειόμενοϲ, πεδόθεν δ' ἐτινάϲϲετο μακρὸϲ Ὄλυμποϲ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων· ἔνοϲιϲ δ' ἵκανε βαρεῖα

v. 650. ἐναντίοι

Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν † αἰπειά τ' ἰωὴ
ἀςπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεςαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀςτερόεντα
κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνιςαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴςχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶςαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀςτράπτων ἔςτειχε ςυνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀςτεροπῇ ποτέοντο
χειρὸς ἀπὸ ςτιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέςβιος ἐςμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄςπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶςα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄςπετος, ὄςςε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουςα κεραυνοῦ τε ςτεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεςπέςιον κάτεχεν Χάος· εἴςατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖςιν ἰδεῖν ἠδ' οὔαςιν ὄςςαν ἀκοῦςαι
αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ † κε μέγας † ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόςςος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ςὺν δ' ἄνεμοι ἔνοςίν τε κόνιν θ' ἅμα † ἐςφαράγιζον,
βροντήν τε ςτεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
ἐς μέςον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
ςμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑςμίνας.

οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοιςι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο·

---

v. 703. μέγιςτος δοῦπος v. 706. κονίην τ' ἐςφαράγιζον v. 709. κόναβος δ' ἄπλητος

οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρ' ἵκοιτο.

τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθε
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·

χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.

τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγης Κόττος τε καὶ † ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·

χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο,
ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ

---

v. 725. Τάρταρον ἵκοι v. 730. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι
v. 732. πύλας δ' ἐπέθηκε

ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι
τοῦτο τέραc· καὶ Νυκτὸc ἐρεμνῆc οἰκία δεινὰ
ἕcτηκεν, νεφέλῃc κεκαλυμμένα κυανέῃcι.

τῶν πρόcθ' Ἰαπετοῖο πάιc † ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
ἑcτηώc, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃcι χέρεccιν
ἀcτεμφέωc, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶc ἰοῦcαι
ἀλλήλαc προcέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἣ μὲν ἔcω καταβήcεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέραc δόμοc ἐντὸc ἐέργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοcθεν ἐοῦcα
γαῖαν ἐπιcτρέφεται, ἣ δ' αὖ δόμου ἐντὸc ἐοῦcα
μίμνει τὴν αὐτῆc ὥρην ὁδοῦ, ἔc τ' ἂν ἵκηται·
ἣ μὲν ἐπιχθονίοιcι φάοc πολυδερκὲc ἔχουcα,
ἣ δ' Ὕπνον μετὰ χερcὶ καcίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸc παῖδεc ἐρεμνῆc οἰκί' ἔχουcιν,
Ὕπνοc καὶ Θάνατοc, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺc
Ἠέλιοc φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεccιν
οὐρανὸν εἰcανιὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτεροc μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
ἥcυχοc ἀνcτρέφεται καὶ μείλιχοc ἀνθρώποιcι,
τοῦ δὲ cιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲc ἐν cτήθεccιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃcιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸc δὲ καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόcθεν δόμοι ἠχήεντεc
ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆc Περcεφονείηc
ἑcτᾶcιν, δεινὸc δὲ κύων προπάροιθε φυλάccει
νηλειήc, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐc μὲν ἰόνταc
caίνει ὁμῶc οὐρῇ τε καὶ οὔαcιν ἀμφοτέροιcιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτιc ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐcθίει, ὅν κε λάβῃcι πυλέων ἔκτοcθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει cτυγερὴ θεὸc ἀθανάτοιcι,

ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης. 774

---

v. 748. ἆccον ἰοῦcαι

δεινὴ Cτύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεcβυτάτη· νόcφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇcιν πέτρηcι κατηρεφέ᾽· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοcιν ἀργυρέοιcι πρὸc οὐρανὸν ἐcτήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντοc θυγάτηρ πόδαc ὠκέα Ἶριc
ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάccηc,
ὁππότ᾽ ἔριc καὶ νεῖκοc ἐν ἀθανάτοιcιν ὄρηται,
καί ῥ᾽ ὅc τιc ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ᾽ ἐχόντων·
Ζεὺc δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυcέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ᾽ ἐκ πέτρηc καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆc· πολλὸν δέ θ᾽ ὑπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέραc, δεκάτη δ᾽ ἐπὶ μοῖρα δέδαcται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
δίνηc ἀργυρέηc εἰλιγμένοc εἰc ἅλα πίπτει·
ἡ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρηc προρέει, μέγα πῆμα θεοῖcιν.
ὅc κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψαc ἐπομόccῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουcι κάρη νιφόεντοc Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμοc τετελεcμένον εἰc ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροcίηc καὶ νέκταροc ἔρχεται ἆccον
βρώcιοc, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευcτοc καὶ ἄναυδοc
cτρωτοῖc ἐν λεχέεccι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦcον τελέcῃ μέγαν εἰc ἐνιαυτόν,
ἄλλοc δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτεροc ἆθλοc·
εἰνάετεc δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐc βουλὴν † ἐπιμίcγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖταc
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίcγεται αὖτιc
εἰρέαc ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουcι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Cτυγὸc ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵηcι καταcτυφέλου διὰ χώρου.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

---

v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμος v. 801. ἀπομείρεται

ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεοϲ οὐδὸϲ
ἀϲτεμφήϲ, ῥίζῃϲι διηνεκέεϲϲιν ἀρηρώϲ,
αὐτοφυήϲ· πρόϲθεν δὲ θεῶν ἔκτοϲθεν ἁπάντων
Τιτῆνεϲ ναίουϲι, πέρην Χάεοϲ ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐριϲμαράγοιο Διὸϲ κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουϲιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοιϲ,
Κόττοϲ τ' ἠδὲ Γύγηϲ. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίηϲε βαρύκτυποϲ Ἐννοϲίγαιοϲ,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆναϲ ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλαϲε Ζεύϲ,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρεϲ μὲν ἔαϲιν ἐπ' ἰϲχύι ἔργματ' ἔχουϲαι
καὶ πόδεϲ ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιοϲ, δεινοῖο δράκοντοϲ,
γλώϲϲῃϲι δνοφερῇϲι λελειχμότεϲ· ἐκ δέ οἱ ὄϲϲων
θεϲπεϲίῃϲ κεφαλῇϲιν ὑπ' ὀφρύϲι πῦρ ἀμάρυϲϲε·
παϲέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
φωναὶ δ' ἐν πάϲῃϲιν ἔϲαν δεινῇϲ κεφαλῇϲι
παντοίην ὄπ' ἱεῖϲαι ἀθέϲφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ', ὥϲ τε θεοῖϲι ϲυνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένοϲ ἄϲχετον ὄϲϲαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντοϲ ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντοϲ,
ἄλλοτε δ' αὖ ϲκυλάκεϲϲιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦϲαι·
ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεϲχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
καί κεν ὅ γε θνητοῖϲι καὶ ἀθανάτοιϲιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ϲκληρὸν δ' ἐβρόντηϲε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
ϲμερδαλέον κονάβηϲε καὶ οὐρανὸϲ εὐρὺϲ ὕπερθε
πόντοϲ τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίηϲ·
ποϲϲὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοιϲι μέγαϲ πελεμίζετ' Ὄλυμποϲ
ὀρνυμένοιο ἄνακτοϲ, ἐπεϲτενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆϲ τε ϲτεροπῆϲ τε πυρόϲ τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηϲτήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοϲ·

---

v. 811. λάινοϲ οὐδὸϲ

ἔζεε δὲ χθὼν πᾶcα καὶ οὐρανὸc ἠδὲ θάλαccα,
θῦε δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφ᾽ ἀκτὰc περί † τ᾽ ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὕπ᾽ ἀθανάτων, ἔνοcιc δ᾽ ἄcβεcτος ὀρώρει.
τρέε δ᾽ Ἀίδηc ἐνέροιcι καταφθιμένοιcιν ἀνάccων,
Τιτῆνές θ᾽ ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc,
ἀcβέcτου κελάδοιο καὶ αἰνῆc δηιοτῆτοc.

Ζεὺc δ᾽ ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένοc, εἵλετο δ᾽ ὅπλα,
βροντήν τε cτεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ᾽ Οὐλύμποιο ἐπάλμενοc· ἀμφὶ δὲ πάcαc
ἔπρεcε θεcπεcίαc κεφαλὰc δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμαcε πληγῇcιν ἱμάccαc,
ἤριπε γυιωθείc, cτενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντοc ἀπέccυτο τοῖο ἄνακτοc
οὔρεοc ἐν βήccῃcιν ἀιδνῆc παιπαλοέccηc
πληγέντοc· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεcπεcίῃ, καὶ ἐτήκετο, καccίτεροc ὣc
τέχνῃ ὕπ᾽ αἰζηῶν ὑπό τ᾽ εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείc, ἠὲ cίδηροc, ὅ περ κρατερώτατόc ἐcτιν,
οὔρεοc ἐν βήccῃcι δαμαζόμενοc πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ᾽ Ἡφαίcτου παλάμῃcιν·
ὣc ἄρα τήκετο γαῖα cέλαι πυρὸc αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐc Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέοc ἔcτ᾽ ἀνέμων μένοc ὑγρὸν ἀέντων
νόcφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέcτεω Ζεφύροιο·
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖc μέγ᾽ ὄνειαρ.
αἱ δ᾽ ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουcι θάλαccαν,
αἳ δή τοι πίπτουcαι ἐc ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖcι κακῇ θύουcιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ᾽ ἄλλαι ἄειcι διαcκιδνᾶcί τε νῆαc
ναύταc τε φθείρουcι· κακοῦ δ᾽ οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράcιν, οἳ κείνῃcι cυνάντωνται κατὰ πόντον·
αἱ δ᾽ αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεccαν
ἔργ᾽ ἐρατὰ φθείρουcι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

---

v. 850. τρέcc᾽ Ἀίδηc v. 870. Ἀργέcτεω Ζεφύρου τε
v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοιcι

πιμπλεῦcαι κόνιόc τε καὶ ἀργαλέου κολοcυρτοῦ.

αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρεc θεοὶ ἐξετέλεccαν,
Τιτήνεccι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ᾽ ὤτρυνον βαcιλευέμεν ἠδὲ ἀνάccειν
Γαίηc φραδμοcύνῃcιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖcιν ἐὺ διεδάccατο τιμάc.

Ζεὺc δὲ θεῶν βαcιλεὺc πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖcτα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεcθαι, τότ᾽ ἔπειτα δόλῳ φρέναc ἐξαπατήcαc
αἱμυλίοιcι λόγοιcιν ἑὴν ἐcκάτθετο νηδύν,
Γαίηc φραδμοcύνῃcι καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc.
τὼc γάρ οἱ φραcάτην, ἵνα μὴ βαcιληίδα τιμὴν
ἄλλοc ἔχοι Διὸc ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆc εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέcθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶcον ἔχουcαν πατρὶ μένοc καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἄρα παῖδα θεῶν βαcιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεcθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ᾽ ἄρα μιν Ζεὺc πρόcθεν ἑὴν ἐcκάτθετο νηδύν,
ὥc δή οἱ φράccαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥραc,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ᾽ ἔργ᾽ ὠρεύουcι καταθνητοῖcι βροτοῖcι·
Μοίραc θ᾽, ἧc πλείcτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύc,
Κλωθώ τε Λάχεcίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦcι
θνητοῖc ἀνθρώποιcιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖc δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριταc τέκε καλλιπαρῄουc,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδοc ἔχουcα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροcύνην Θαλίην τ᾽ ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔροc εἴβετο δερκομενάων
λυcιμελήc· καλὸν δέ θ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύcι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὃ Δήμητροc πολυφόρβηc ἐc λέχοc ἦλθεν,
ἣ τέκε Περcεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺc
ἥρπαcεν ἧc παρὰ μητρόc· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύc.
Μνημοcύνηc δ᾽ ἐξαῦτιc ἐράccατο καλλικόμοιο,

ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην
δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.

ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρυσέα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,

v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

ἶc Ἡρακλῆοc, τελέcαc cτονόενταc ἀέθλουc,
παῖδα Διὸc μεγάλοιο καὶ Ἥρηc χρυcοπεδίλου
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιοc, ὃc μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοιcιν ἀνύccαc
ναίει ἀπήμαντοc καὶ ἀγήραοc ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περcηὶc Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βαcιλῆα.
Αἰήτηc δ' υἱὸc φαεcιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντοc ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῇcιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον·
ἣ δέ † οἱ Μήδειαν ἐύcφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ' ὑποδμηθεῖcα διὰ χρυcέην Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖc μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεc.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείcατε, ἡδυέπειαι
Μοῦcαι Ὀλυμπιάδεc, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο,
ὅccαι δὴ θνητοῖcι παρ' ἀνδράcιν εὐνηθεῖcαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖc ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰαcίῳ ἥρωι μιγεῖc' ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτηc ἐν πίονι δήμῳ,
ἐcθλόν, ὃc εἶc' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
πᾶcαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐc χεῖραc ἵκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπαcεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυcέηc Ἀφροδίτηc
Ἰνὼ καὶ Cεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀριcταῖοc βαθυχαίτηc,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυcτεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἠὼc τέκε Μέμνονα χαλκοκορυcτήν, 984
Αἰθιόπων βαcιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτὰρ † τοι Κεφάλῳ φιτύcατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖc ἐπιείκελον ἄνδρα·

νῆσοί τ' ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος. 964

κούρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ 979
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ. 983

τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθοϲ ἔχοντ' ἐρικυδέοϲ ἥβηϲ,
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοιϲ ἐνὶ νηοῖϲ
νηοπόλον μύχιον ποιήϲατο, δαίμονα δῖον.
κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ
Αἰϲονίδηϲ βουλῇϲι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέϲαϲ ϲτονόενταϲ ἀέθλουϲ,
τοὺϲ πολλοὺϲ ἐπέτελλε μέγαϲ βαϲιλεὺϲ ὑπερήνωρ,
ὑβριϲτὴϲ Πελίηϲ καὶ ἀτάϲθαλοϲ, ὀμβριμοεργόϲ.
τοὺϲ τελέϲαϲ ἐϲ Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήϲαϲ,
ὠκείηϲ ἐπὶ νηὸϲ ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰϲονίδηϲ, καί μιν θαλερὴν ποιήϲατ' ἄκοιτιν·
καί ῥ' ἥ γε δμηθεῖϲ' ὑπ' Ἰήϲονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεϲιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδηϲ· μεγάλου δὲ Διὸϲ νόοϲ ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆοϲ κοῦραι ἁλίοιο γέροντοϲ,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖϲα θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυϲτέφανοϲ Κυθέρεια
Ἀγχίϲῃ ἥρωι μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδηϲ ἐν κορυφῇϲι πολυπτύχου, ὑληέϲϲηϲ.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ' Ὀδυϲϲῆοϲ ταλαϲίφρονοϲ ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήϲων ἱεράων
πᾶϲιν Τυρϲηνοῖϲιν † ἀγακλυτοῖϲιν ἄναϲϲον.
Ναυϲίθοον δ' Ὀδυϲῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυϲίνοόν τε μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι.

αὗται μὲν θνητοῖϲι παρ' ἀνδράϲιν εὐνηθεῖϲαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖϲ ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείϲατε, ἡδυέπειαι
Μοῦϲαι Ὀλυμπιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο,
* * * * * * * *

Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. 1014

v. 991. νύχιον

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

— Μοῦcαι Πιερίηθεν ἀοιδῇcι κλείουcαι,
— δεῦτε, Δί' ἐννέπετε cφέτερον πατέρ' ὑμνείουcαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρεc ὁμῶc ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸc μεγάλοιο ἕκητι·
— ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
— ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει cκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺc ὑψιβρεμέτηc, ὃc ὑπέρτατα δώματα ναίει.

— *κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένοc, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰcὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέccειε νοήcαc,
ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουcιν.
ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
cχετλίη· οὔ τιc τήν γε φιλεῖ βροτόc, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκηc
ἀθανάτων βουλῇcιν Ἔριν τιμῶcι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc ὑψίζυγοc, αἰθέρι ναίων,
γαίηc τ' ἐν ῥίζῃcι καὶ ἀνδράcι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμωc ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰc ἕτερον γάρ τίc τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούcιον, ὃc cπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέcθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰc ἄφενον cπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔριc ἥδε βροτοῖcι.

---

v. 2. δεῦτε δή.

Καὶ κεραμεὺϲ κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸϲ πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸϲ ἀοιδῷ.

ὦ Πέρϲη, ϲὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ ϲ' Ἔριϲ κακόχαρτοϲ ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆϲ ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίοϲ ἔνδον ἐπηετανὸϲ κατάκειται
ὡραῖοϲ, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτεροϲ ἀκτήν.
τοῦ κε κορεϲϲάμενοϲ νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοιϲ
κτήμαϲ' ἐπ' ἀλλοτρίοιϲ· ϲοὶ δ' οὐκ ἔτι δεύτερον ἔϲται
ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκοϲ
ἰθείῃϲι δίκαιϲ, αἵ τ' ἐκ Διόϲ εἰϲιν ἄριϲται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδαϲϲάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρειϲ, μέγα κυδαίνων βαϲιλῆαϲ
δωροφάγουϲ, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουϲι δικάϲϲαι.

Νήπιοι· οὐδὲ ἴϲαϲιν, ὅϲῳ πλέον ἥμιϲυ παντόϲ,

οὐδ' ὅϲον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀϲφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντεϲ γὰρ ἔχουϲι θεοὶ βίον ἀνθρώποιϲι·
ῥηιδίωϲ γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάϲϲαιο,
ὥϲ τέ ϲε † κεὶϲ ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθιϲ ἐὺϲ πάιϲ Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποιϲι Διὸϲ παρὰ μητιόεντοϲ
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωϲάμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώϲ,

---

v. 30. ὥρη. v. 48. ποικιλομήτηϲ.

χαίρειϲ πῦρ κλέψαϲ καὶ ἐμὰϲ φρέναϲ ἠπεροπεύϲαϲ,
ϲοί δ᾽ αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράϲιν ἐϲϲομένοιϲι.
τοῖϲ δ᾽ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸϲ δώϲω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντεϲ
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντεϲ.»
ὣϲ ἔφατ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγέλαϲϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιϲτον δ᾽ ἐκέλευϲε περικλυτὸν ὅττι τάχιϲτα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ᾽ ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ ϲθένοϲ, ἀθανάταιϲ δὲ θεαῖϲ εἰϲ ὦπα ἐίϲκειν
παρθενικῆϲ καλὸν εἶδοϲ ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδαϲκῆϲαι, πολυδαίδαλον ἱϲτὸν ὑφαίνειν,
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυϲέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρουϲ μελεδῶναϲ·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθοϲ
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣϲ ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ γαίηϲ πλάϲϲε κλυτὸϲ Ἀμφιγυήειϲ
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάϲ·
ζῶϲε δὲ καὶ κόϲμηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτέϲ τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμουϲ χρυϲείουϲ ἔθεϲαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι ϲτέφον ἄνθεϲιν εἰαρινοῖϲι.
πάντα δέ οἱ χροῒ κόϲμον ἐφήρμοϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ ϲτήθεϲϲι διάκτοροϲ Ἀργεϊφόντηϲ
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίουϲ τε λόγουϲ καὶ ἐπίκλοπον ἦθοϲ
— τεῦξε, Διὸϲ βουλῆϲι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντεϲ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεϲ
δῶρον ἐδώρηϲαν, πῆμ᾽ ἀνδράϲιν ἀλφηϲτῇϲιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεϲϲεν,
εἰϲ Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺϲ
ἐφράϲαθ᾽, ὥϲ οἱ ἔειπε Προμηθεύϲ, μή ποτε δῶρον
δέξαϲθαι πὰρ Ζηνὸϲ Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
ἐξοπίϲω, μή πού τι κακὸν θνητοῖϲι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενοϲ, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόηϲε.

---

v. 66. γυιοβόρουϲ

Πρὶν μὲν † ζώεϲκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων 90
νόϲφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούϲων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράϲι κῆραϲ ἔδωκαν.
ἀλλὰ γυνὴ χείρεϲϲι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦϲα 94
ἐϲκέδαϲ'· ἀνθρώποιϲι δ' ἐμήϲατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶϲ ἐν ἀρρήκτοιϲι δόμοιϲιν
ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεϲιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόϲθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπουϲ ἀλάληται. 100
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλαϲϲα·
νοῦϲοι δ' ἀνθρώποιϲιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶϲι, κακὰ θνητοῖϲι φέρουϲαι
— ϲιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύϲ.

οὕτωϲ οὔ τί πῃ ἔϲτι Διὸϲ νόον ἐξαλέαϲθαι. 105

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡϲ ὁμόθεν γεγάαϲι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.

Χρύϲεον μὲν πρώτιϲτα γένοϲ μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίηϲαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ· 110
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦϲαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβαϲίλευεν,
ὥϲ τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεϲ,
νόϲφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύοϲ· οὐδέ τι δειλὸν
γῆραϲ ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὁμοῖοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃϲι κακῶν ἔκτοϲθεν ἁπάντων· 115
θνῄϲκον δ' ὡϲ ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐϲθλὰ δὲ πάντα
τοῖϲιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωροϲ ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθελημοὶ
ἥϲυχοι ἔργ' ἐνέμοντο ϲὺν ἐϲθλοῖϲιν πολέεϲϲιν. 119

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν· 93

---

v. 96. πίθοιϲιν

αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένοϲ κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν δαίμονέϲ εἰϲι Διὸϲ μεγάλου διὰ βουλὰϲ
ἐϲθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακεϲ θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέραϲ βαϲιλήιον ἔϲχον.
δεύτερον αὖτε γένοϲ πολὺ χειρότερον μετόπιϲθεν
ἀργύρεον ποίηϲαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ,
χρυϲέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖϲ ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιοϲ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήϲαι τε καὶ ἥβηϲ μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεϲκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντεϲ
ἀφραδίῃϲ· ὕβριν γὰρ ἀτάϲθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτουϲ θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖϲ ἐπὶ βωμοῖϲ,
ἣ θέμιϲ ἀνθρώποιϲι κατ' ἤθεα. τοὺϲ μὲν ἔπειτα
Ζεὺϲ Κρονίδηϲ ἔκρυψε χολούμενοϲ, οὕνεκα τιμὰϲ
οὐκ ἐδίδων μακάρεϲϲι θεοῖϲ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένοϲ κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρεϲ θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπηϲ τιμὴ καὶ τοῖϲιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺϲ δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένοϲ μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίηϲ' οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον, οἶϲιν Ἄρηοϲ
ἔργ' ἔμελε ϲτονόεντα καὶ ὕβριεϲ· οὐδέ τι ϲῖτον
ἤϲθιον, ἀλλ' ἀδάμαντοϲ ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαϲτοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρεϲ ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ϲτιβαροῖϲι μέλεϲϲι.
τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλαϲ δ' οὐκ ἔϲκε ϲίδηροϲ.

ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.

---

v. 122 sq. οἳ μὲν δαίμονεϲ ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουϲιν) | ἐϲθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακεϲ v. 123. ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακεϲ μερόπων v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακεϲ θνητοὶ v. 149. ϲτιβαροῖϲ μελέεϲϲι

καὶ τοὶ μὲν χείρεccιν ὑπὸ cφετέρηcι δαμέντεc
βῆcαν ἐc εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο,
νώνυμνοι· θάνατοc δὲ καὶ ἐκπάγλουc περ ἐόνταc
εἷλε μέλαc, λαμπρὸν δ᾽ ἔλιπον φάοc Ἠελίοιο
  αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένοc κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτιc ἔτ᾽ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺc Κρονίδηc ποίηcε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένοc, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺc μὲν πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ
τοὺc μὲν ἐφ᾽ ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεcε μαρναμένουc μήλων ἕνεκ᾽ Οἰδιπόδαο,
τοὺc δὲ καὶ ἐν νήεccιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάccηc
ἐc Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένηc ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο.
ἔνθ᾽ ἤτοι τοὺc μὲν θανάτου τέλοc ἀμφεκάλυψε·
τοῖc δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάccαc
Ζεὺc Κρονίδηc κατένακcε πατὴρ ἐc πείρατα γαίηc·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουcιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεc
— ἐν μακάρων νήcοιcι παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωεc· τοῖcιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶc ἔτεοc θάλλοντα φέρει ζείδωροc ἄρουρα.
  μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοιcι μετεῖναι
ἀνδράcιν, ἀλλ᾽ ἢ πρόcθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέcθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένοc ἐcτὶ cιδήρεον· οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ
παύcονται καμάτου καὶ ὀιζύοc οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰc δὲ θεοὶ δώcουcι μερίμναc.

ἀλλ᾽ ἔμπηc καὶ τοῖcι μεμίξεται ἐcθλὰ κακοῖcι.

Ζεὺc δ᾽ ὀλέcει καὶ τοῦτο γένοc μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ᾽ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωcιν.
  οὐδὲ πατὴρ παίδεccιν ὁμοίιοc οὐδέ τι παῖδεc,
οὐδὲ ξεῖνοc ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖροc ἑταίρῳ,
οὐδὲ καcίγνητοc φίλοc ἔccεται, ὡc τὸ πάροc περ·
(· αἶψα δὲ γηράcκονταc ἀτιμήcουcι τοκῆαc·
(· μέμψονται δ᾽ ἄρα τοὺc χαλεποῖc βάζοντ᾽ ἐπέεccι

— *τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.* 169

v. 186. βάζοντεc ἔπεccι

•) σχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἵ γε
•) γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ᾽ ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὐδὲ δικαίου,
οὔτ᾽ ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ᾽ ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ᾽ ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλος δ᾽ ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασι
δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης.

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλόν,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ᾽ ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ᾽ οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
ὧδ᾽ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ᾽ ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἣ δ᾽ ἐλεὸν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ᾽ ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ᾽ ὅ γ᾽ ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ᾽ εἶς, ᾗ σ᾽ ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλω, ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω.
—*ἄφρων δ᾽, ὅς κ᾽ ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·*
—*νίκης τε στέρεται, πρός τ᾽ αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.»*
ὣς ἔφατ᾽ ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
ὦ Πέρση, σὺ δ᾽ ἄκουε δίκης, μηδ᾽ ὕβριν ὄφελλε.
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς
ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ᾽ ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσι.

τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης, ᾗ κ᾽ ἄνδρες ἄγωσι

δωροφάγοι, ϲκολιῇϲ δὲ δίκῃϲ κρίνωϲι θέμιϲταϲ.
ἣ δ' ἕπεται κλαίουϲα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑϲϲαμένη, κακὸν ἀνθρώποιϲι φέρουϲα,
οἵ τέ μιν ἐξελάϲωϲι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

Οἳ δὲ δίκαϲ ξείνοιϲι καὶ ἐνδήμοιϲι διδοῦϲιν
ἰθείαϲ καὶ μή τι παρεκβαίνουϲι δικαίου,
(· τοῖϲι τέθηλε πόλιϲ, λαοὶ δ' ἀνθεῦϲιν ἐν αὐτῇ·
(· εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφοϲ, οὐδέ ποτ' αὐτοῖϲ
(· ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύϲ·
·) οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃϲι μετ' ἀνδράϲι λιμὸϲ ὀπηδεῖ
·) οὐδ' ἄτη, θαλίῃϲ δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
·) τοῖϲι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεϲι δὲ δρῦϲ
·) ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνουϲ, μέϲϲη δὲ μελίϲϲαϲ,
·) εἰροπόκοι δ' ὄιεϲ μαλλοῖϲ καταβεβρίθαϲι,
·) τίκτουϲιν δὲ γυναῖκεϲ ἐοικότα τέκνα τοκεῦϲι.
(· θάλλουϲιν δ' ἀγαθοῖϲι διαμπερέϲ· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
(· νίϲϲονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωροϲ ἄρουρα.
οἷϲ δ' ὕβριϲ τε μέμηλε κακὴ καὶ ϲχέτλια ἔργα,
(· τοῖϲ δὲ δίκην Κρονίδηϲ τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύϲ.

πολλάκι καὶ ξύμπαϲα πόλιϲ κακοῦ ἀνδρὸϲ ἀπηύρα,
ὅϲ τιϲ ἀλιτραίνει καὶ ἀτάϲθαλα μηχανάαται.

·) τοῖϲιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
·) λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουϲι δὲ λαοί·
·) — οὐδὲ γυναῖκεϲ τίκτουϲιν· μινύθουϲι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε*
(· ἢ τῶν γε ϲτρατὸν εὐρὺν ἀπώλεϲεν ἢ ὅ γε τεῖχοϲ,
(· ἢ νέαϲ ἐν πόντῳ Κρονίδηϲ ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βαϲιλεῖϲ, ὑμεῖϲ δὲ καταφράζεϲθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺϲ γὰρ ἐν ἀνθρώποιϲιν ἐόντεϲ
ἀθάνατοι φράζονται, ὅϲοι ϲκολιῇϲι δίκῃϲιν

---

v. 235. γονεῦϲι v. 240. πολλάκι δὴ v. 241. ὅϲ κεν ἀλιτραίνῃ μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύϲ v. 250. ἀθάνατοι λεύϲϲουϲιν

ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

τρὶς γὰρ μυρίοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ

δῆμος ἀτασθαλίας † βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

— πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
— καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
— εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·

---

v. 253. δαίμονες ἀθάνατοι φύλακες μερόπων ἀνθρώπων
v. 273. Δία μητιόεντα

τόνδε γὰρ ἀνθρώποιcι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύcι μὲν καὶ θηρcὶ καὶ οἰωνοῖc πετεηνοῖc
ἔcθειν ἀλλήλουc, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc·
ἀνθρώποιcι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίcτη

γίγνεται. εἰ γάρ τίc κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεῦcαι
γιγνώcκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύc·
ὃc δέ κε μαρτυρίῃcιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόccαc
ψεύcεται, ἐν δὲ δίκην βλάψαc νήκεcτον † ἀάcθη,
τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπιcθε λέλειπται·
ἀνδρὸc δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπιcθεν ἀμείνων.

coὶ δ' ἐγὼ ἐcθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρcη·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔcτιν ἑλέcθαι
ῥηιδίωc· ὀλίγη μὲν ὁδόc, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
τῆc δ' ἀρετῆc ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸc δὲ καὶ ὄρθιοc οἶμοc ἐc αὐτὴν
καὶ τρηχὺc τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰc ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦcα.

Οὗτοc μὲν πανάριcτοc, ὃc αὐτῷ πάντα νοήcῃ
φραccάμενοc, τά κ' ἔπειτα καὶ ἐc τέλοc ᾖcιν ἀμείνω·
ἐcθλὸc δ' αὖ κἀκεῖνοc, ὃc εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃc δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήιοc ἀνήρ.

ἀλλὰ cύ γ' ἡμετέρηc μεμνημένοc αἰὲν ἐφετμῆc
ἐργάζευ, Πέρcη, δῖον γένοc, ὄφρα cε λιμὸc
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ c' ἐυcτέφανοc Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν † πίμπληcι καλιήν·
λιμὸc γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ cύμφοροc ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεcῶcι καὶ ἀνέρεc, ὅc κεν ἀεργὸc
ζώῃ, κηφήνεccι κοθούροιc εἴκελοc ὁρμήν,

v. 280. ἀγορεύειν v. 283. βλάψῃ νήκεcτον ἀαcθείc v. 288. λείη μὲν ὁδόc v. 290. ἐπ' αὐτὴν v. 291. ἵκηαι v. 293. αὐτὸc πάντα v. 296. αὐτὸc νοέῃ v. 304. κοτούροιc ὀργήν

οἵ τε μελιϲϲάων κάματον τρύχουϲιν ἀεργοὶ 305
ἔϲθοντεϲ· ϲοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔϲτω μέτρια κοϲμεῖν,
ὥϲ κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωϲι καλιαί.

Ἐξ ἔργων ἄνδρεϲ πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε,
καί τ' ἐργαζόμενοϲ πολὺ φίλτεροϲ ἀθανάτοιϲιν.

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδοϲ, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδοϲ. 311

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα ϲε ζηλώϲει ἀεργὸϲ
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδοϲ ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ' οἷοϲ ἔηϲθα, τὸ ἐργάζεϲθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεϲίφρονα θυμὸν
εἰϲ ἔργον τρέψαϲ μελετᾷϲ βίου, ὥϲ ϲε κελεύω. 316

Αἰδὼϲ τοι πρὸϲ ἀνολβίῃ, θάρϲοϲ δὲ πρὸϲ ὄλβῳ. 319

Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόϲδοτα πολλὸν ἀμείνω· 320
εἰ γάρ τιϲ καὶ χερϲὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ἢ ὅ γ' ἀπὸ γλώϲϲηϲ ληίϲϲεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδοϲ νόον ἐξαπατήϲῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦϲι θεοί, μινύθουϲι δὲ οἶκοι 325
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβοϲ ὀπηδεῖ.

Ἶϲον δ' ὅϲ θ' ἱκέτην ὅϲ τε ξεῖνον κακὸν †ἔρξει,
ὅϲ τε καϲιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια †βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅϲ τέ τευ ἀφραδίῃϲ ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα, 330
ὅϲ τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραοϲ οὐδῷ
νεικείει χαλεποῖϲι καθαπτόμενοϲ ἐπέεϲϲι·
τῷ δή τοι Ζεὺϲ αὐτὸϲ ἀγαίεται, ἐϲ δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

---

310 *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργόν.*

317 — *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,*
— *αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.*

Ἀλλὰ cὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεcίφρονα θυμόν·
κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοιcι θεοῖcιν
ἁγνῶc καὶ καθαρῶc, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ cπονδῇc θυέεccί τε ἱλάcκεcθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάοc ἱερὸν ἔλθῃ,
ὥc κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωcιν,
ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλοc.

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶcαι,
τὸν δὲ μάλιcτα καλεῖν, ὅc τιc cέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονεc ἄζωcτοι ἔκιον, ζώcαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸc γείτων, ὅccον τ' ἀγαθὸc μέγ' ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆc, ὅc τ' ἔμμορε γείτονοc ἐcθλοῦ.

Οὐδ' ἂν βοῦc ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸc εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖcθαι παρὰ γείτονοc, εὖ δ' ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡc ἂν χρηίζων καὶ ἐc ὕcτερον ἄρκιον εὕρῃc.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶc' ἄτῃcι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.*

— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκε.*

Δὼc ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὃc μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶ μέγα δώῃ,
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·

---

v. 344. ἐγχώριον   v. 357. κἂν μέγα

ὃϲ δέ κεν αὐτὸϲ ἕληται ἀναιδείηφι πιθήϲαϲ
καί τε ϲμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωϲεν φίλον ἦτορ. 360

Εἰ γάρ κεν καὶ ϲμικρὸν ἐπὶ ϲμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοιϲ, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃϲ δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν. 365

Ἐϲθλὸν μὲν παρεόντοϲ ἑλέϲθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντοϲ· ἅ ϲε φράζεϲθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντοϲ κορέϲαϲθαι,
μεϲϲόθι φείδεϲθαι· δεινὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ. 369

Μὴ δὲ γυνή ϲε νόον πυγοϲτόλοϲ ἐξαπατάτω, 373
αἱμύλα κωτίλλουϲα, τεὴν διφῶϲα καλιήν.

— Ὃϲ δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃϲιν.

Μουνογενὴϲ δὲ πάιϲ εἴη πατρώιον οἶκον 376
φερβέμεν· ὧϲ γὰρ πλοῦτοϲ ἀέξεται ἐν μεγάροιϲι.

ῥεῖα δέ κε πλεόνεϲϲι πόροι Ζεὺϲ ἄϲπετον ὄλβον. 379

Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν, 381

— *Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.* 370
— *Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.*
— *Πίστεις δ' ἄρα† ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.*

— *γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.* 378

---

v. 369. δειλὴ v. 375. φιλήτῃϲι v. 376 (omisso v. 377) μουνογενὴϲ δὲ πάιϲ ϲώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεϲὶ ϲῇϲιν

ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάους', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσι.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις,
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι, 407
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο

— κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο, 406

---

v. 382. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ v. 384. ἀμητοῦ v. 392. ἀμᾶσθαι v. 394. μεταξὺ

καύματοϲ ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήϲαντοϲ
Ζηνὸϲ ἐριϲθενέοϲ, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεοϲ χρὼϲ
πολλὸν ἐλαφρότεροϲ· — δὴ γὰρ τότε Ϲείριοϲ ἀϲτὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆϲ κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιοϲ, πλεῖον δέ τε νυκτὸϲ ἐπαυρεῖ· —
τῆμοϲ ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖϲα ϲιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμοϲ ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένοϲ ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ ϲφῦράν κε τάμοιο.
τριϲπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃϲ,
εἰϲ οἶκον κατ' ὄροϲ διζήμενοϲ ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃϲ γὰρ βουϲὶν ἀροῦν ὀχυρώτατόϲ ἐϲτιν,
εὖτ' ἂν Ἀθηναίηϲ δμῷοϲ ἐν ἐλύματι πήξαϲ
γόμφοιϲιν πελάϲαϲ προϲαρήρεται ἱϲτοβοῆι.
δοιὰ δὲ θέϲθαι ἄροτρα πονηϲάμενοϲ κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαιϲ, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουϲὶ βάλοιο.
δάφνηϲ ἢ πτελέηϲ ἀκιώτατοι ἱϲτοβοῆεϲ,
δρυὸϲ ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ' ἐνναετῆρε
ἄρϲενε κεκτῆϲθαι· τῶν γὰρ ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἥβηϲ μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεϲθαι ἀρίϲτω·
οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίϲαντεϲ ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώϲιον αὖθι λίποιεν.
τοῖϲ δ' ἅμα τεϲϲαρακονταετὴϲ αἰζηὸϲ ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήϲαϲ τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅϲ κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικαϲ, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτεροϲ ἄλλοϲ ἀμείνων
ϲπέρματα δάϲϲαϲθαι καὶ ἐπιϲπορίην ἀλέαϲθαι·
κουρότεροϲ γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικαϲ ἐπτοίηται.

φράζεϲθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούϲῃϲ
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύϲια κεκληγυίηϲ,

v. 426. ἄψιν v. 435. ἀκιρώτατοι v. 436. ἐνναετήρω

ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·»
ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι· «πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.»

φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ' οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.

εὖτ' ἂν δὴ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.

νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθε
δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος·
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόῳς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,

v. 469. μεσάβῳ

ἀντία δεϲμεύων κεκονιμένοϲ, οὐ μάλα χαίρων,
οἴϲειϲ δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ ϲε θηήϲονται.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖοϲ Ζηνὸϲ νόοϲ αἰγιόχοιο,
ἀργαλέοϲ δ' ἄνδρεϲϲι καταθνητοῖϲι νοῆϲαι.

εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόϲῃϲ, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμοϲ κόκκυξ κοκκύζει δρυὸϲ ἐν πετάλοιϲι
τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺϲ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμοϲ Ζεὺϲ ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸϲ ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότηϲ πρωτηρότῃ ἰϲοφαρίζοι.

ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάϲϲεο· μηδέ ϲε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ' ὥριοϲ ὄμβροϲ.

πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέϲχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύοϲ ἀνέραϲ ἔργων
ἰϲχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνοϲ ἀνὴρ μέγα οἶκον †ὀφέλλει,
μή ϲε κακοῦ χειμῶνοϲ ἀμηχανίη καταμάρψῃ
ϲὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃϲ.
πολλὰ δ' ἀεργὸϲ ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο κακὰ προϲελέξατο θυμῷ.

ἐλπὶϲ δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέϲχῃ, τῷ μὴ βίοϲ ἄρκιοϲ εἴη.

δείκνυε δὲ δμώεϲϲι θέρευϲ ἔτι μέϲϲου ἐόντοϲ·
«οὐκ αἰεὶ θέροϲ ἐϲϲεῖται, ποιεῖϲθε καλιάϲ.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύαϲθαι καὶ πηγάδαϲ, αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύϲαντοϲ Βορέαο δυϲηλεγέεϲ τελέθουϲιν,
ὅϲ τε διὰ Θρῄκηϲ ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύϲαϲ ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·

v. 491. λήθῃ v. 493. ἐπ' ἀλέα et ἐπ' ἀλέᾳ v. 504. βουδόρα

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίσσους', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἲς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει
ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν·
οὐ ‡ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶσοι,
οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.

---

v. 523. νυχίη v. 528. παρ' Ἑλλήνεσσι v. 530. μαλκιόωντες

πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότ' ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ' ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἶκόνδε νέεσθαι,
μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἵματα δεύῃ,
ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
τῆμος τὤμισυ βουσίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος·
τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις ἔαρος νέον ἱσταμένοιο·
τὴν φθάμενος οἴνας περιτεμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει·
τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.

---

v. 549. ὀμβροφόρος   v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη
v. 576. καρπὸν ἀγινεῖν

ἠὼς γάρ τ᾽ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶςαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠώς, ἥ τε φανεῖςα πολέας ἐπέβηςε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖςι δ᾽ ἐπὶ ζυγὰ βουςὶ τίθηςιν.

ἦμος δὲ ςκόλυμός τ᾽ ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ᾽ ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ᾽ αἶγες καὶ οἶνος ἄριςτος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰςίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Ϲείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ᾽ ἤδη
εἴη πετραίη τε ςκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ᾽ ἀμολγαίη, γάλα τ᾽ αἰγῶν ςβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μή πω τετοκυίης
πρωτογόνων τ᾽ ἐρίφων· ἐπὶ δ᾽ αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν ςκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόςωπον
κρήνης τ᾽ ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ᾽ ἀθόλωτος.

Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωςὶ δ᾽ ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ᾽ ἂν πρῶτα φανῇ ςθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
μέτρῳ δ᾽ εὖ κομίςαςθαι ἐν ἄγγεςιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ᾽ ἄοικον ποιεῖςθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεςθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ᾽ ὑπόπορτις ἔριθος·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν — μὴ φείδεο ςίτου —,
μή ποτέ ς᾽ ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ᾽ ἕληται·
χόρτον τ᾽ ἐςκομίςαι καὶ ςυρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουςὶ καὶ ἡμιόνοιςιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦςαι.
εὖτ᾽ ἂν δ᾽ Ὠρίων καὶ Ϲείριος ἐς μέςον ἔλθῃ

v. 578. ἀπαμείρεται v. 589. Βύβλινος

οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐςίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρςη, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς·
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας
πέντε δὲ ςυςκιάςαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύςςαι
δῶρα Διωνύςου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε ςθένος Ὠρίωνος
δύνωςιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ ςε ναυτιλίης δυςπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες ςθένος ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουςαι πίπτωςιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουςιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεςθαι μεμνημένος, ὥς ςε κελεύω·
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύςαι πυκάςαι τε λίθοιςι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴςχως' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύςας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
εὐκόςμως ςτολίςας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάςαςθαι·
αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ.
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύναςθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ ςός, μέγα νήπιε Πέρςη,
πλωίζεςκ' ἐν νηυςὶ βίου κεχρημένος ἐςθλοῦ·
ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύςςας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεςςι δίδωςι·
νάςςατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄςκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐςθλῇ.
τύνη δ', ὦ Πέρςη, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιςτα.

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέςθαι·
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔςςεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωςιν ἀήτας.

εὖτ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμόν,
βούλεαι † δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
— οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ᾽ ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
— εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ᾽ Ἀχαιοὶ
— μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
— Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
— ἔνθα δ᾽ ἐγὼν ἐπ᾽ ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
— Χαλκίδα τ᾽ εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
— ἆθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
— ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα·
— τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ᾽ ἀνέθηκα,
— ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
— τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
— ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
— Μοῦσαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ᾽ εὐκρινέες τ᾽ αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ᾽ ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ᾽ ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ᾽ ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ᾽ εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ᾽ ἐπιβᾶσα κορώνη

---

v. 646 sq. τρέψῃς — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν   v. 647. ἀτερπέα λιμόν   v. 649. σεσοφιμένος

ἴχνος ἐποίηςεν, τόςςον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ᾽ ἄμβατός ἐςτι θάλαςςα·
εἰαρινὸς δ᾽ οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ᾽· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαριςμένος ἐςτίν,
ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουςιν ἀιδρείῃςι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖςι βροτοῖςι.
δεινὸν δ᾽ ἐςτὶ θανεῖν μετὰ κύμαςιν. ἀλλά ς᾽ ἄνωγα
φράζεςθαι τάδε πάντα μετὰ φρεςίν, ὡς ἀγορεύω.

Μηδ᾽ ἐνὶ νηυςὶν ἅπαντα βίον κοίλῃςι τίθεςθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεςθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμαςι πήματι κῦρςαι.

Δεινὸν δ᾽, εἴ κ᾽ ἐφ᾽ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
ἄξονα καυάξαις καὶ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάςςεςθαι· καιρὸς δ᾽ ἐπὶ πᾶςιν ἄριςτος.

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεςθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ᾽ ἀπολείπων
μήτ᾽ ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ᾽ ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ᾽ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς·
τὴν δὲ μάλιςτα γαμεῖν, ἥ τις ςέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ᾽ ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοςι χάρματα γήμῃς.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζετ᾽ ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ᾽ αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης, ἥ τ᾽ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ᾽ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ καςιγνήτῳ ἶςον ποιεῖςθαι ἑταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήςῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς,

---

v. 692. ἐπ᾽ ἅμαξαν v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν

μηδὲ ψεύδεcθαι γλώccηc χάριν· εἰ δέ cέ γ᾽ ἄρχει
ἤ τι ἔποc εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξαc,
δὶc τόcα τίνυcθαι μεμνημένοc· εἰ δέ cέ γ᾽ αὖτιc
ἡγεῖτ᾽ ἐc φιλότητα, δίκην δ᾽ ἐθέληcι παραcχεῖν,
δέξαcθαι. δειλόc τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· cὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδοc.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ᾽ ἄξεινον καλέεcθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ᾽ ἐcθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ᾽ οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρων δόcιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώccηc τοι θηcαυρὸc ἐν ἀνθρώποιcιν ἄριcτοc
φειδωλῆc, πλείcτη δὲ χάριc κατὰ μέτρον ἰούcηc.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποιc, τάχα κ᾽ αὐτὸc μεῖζον ἀκούcαιc.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸc δυcπέμφελοc εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείcτη δὲ χάριc, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίcτη.

Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦc Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερcὶν ἀνίπτοιcιν, μηδ᾽ ἄλλοιc ἀθανάτοιcιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουcιν, ἀποπτύουcι δέ τ᾽ ἀράc.

Μηδ᾽ ἄντ᾽ ἠελίοιο τετραμμένοc ὀρθὸc ὀμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένοc, ἔc τ᾽ ἀνιόντα·
μήτ᾽ ἐν ὁδῷ μήτ᾽ ἐκτὸc ὁδοῦ προβάδην οὐρήcῃc
μήτ᾽ ἀπογυμνωθείc· μακάρων τοι νύκτεc ἔαcιν·
ἑζόμενοc δ᾽ ὅ γε θεῖοc ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώc,
ἢ ὅ γε πρὸc τοῖχον πελάcαc εὐερκέοc αὐλῆc.

Μηδ᾽ αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένοc ἔνδοθεν οἴκου
ἱcτίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ᾽ ἀλέαcθαι·
μηδ᾽ ἀπὸ δυcφήμοιο τάφου ἀπονοcτήcαντα

---

v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθιc ἡγῆτ᾽ ἐθέλῃcι v. 716. νεικεcτῆρα v. 721. κακόν κ᾽ εἴπῃc v. 730. μηδ᾽ ἀπογυμνωθῇc

cπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτόc.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποccὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐc καλὰ ῥέεθρα
χεῖραc νιψάμενοc πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

— Ὃc ποταμὸν διαβῇ, κακότητ' ἴδε χεῖραc ἄνιπτοc·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεcῶcι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίccω. 741

Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὗον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι cιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆροc ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται. 745

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεcτον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔcθειν μηδὲ λόεcθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖc ἔνι ποινή.

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοιcι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ, 751
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἶcον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεcθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔcτ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ' ἱεροῖcιν ἐπ' αἰθομένοιcι κυρήcαc 755
μωμεύειν ἀίδηλα· θεόc νύ τι καὶ τὰ νεμεccᾷ.

— Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
— μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέαcθαι.

736b = 758. *μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·*

---

v. 740. κακότητι δὲ et κακότητ' ἔπι v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεόc τοι

— μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γάρ οὔ τοι λώϊόν ἐςτιν.

Ὧδ' ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέςθαι.

Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουςι· θεός νύ τις ἐςτὶ καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν
πεφραδέμεν δμώεςςι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίςτην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέαςθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωςιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰςὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἕνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυςάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήςια ἔργα πένεςθαι·
ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ'· ἄμφω γε μὲν ἐςθλαί,
ἡ μὲν ὄις πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶςθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερςιπότητος ἀράχνης
ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις ςωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἱςτὸν ςτήςαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸς δ' ἱςταμένου τριςκαιδεκάτην ἀλέαςθαι
ςπέρματος ἄρξαςθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαςθαι ἀρίςτη.
ἕκτη δ' ἡ μέςςη μάλ' ἀςύμφορός ἐςτι φυτοῖςιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ ςύμφορός ἐςτιν,
οὔτε γενέςθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆςαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ † τε γενέςθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,

---

v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωςι v. 768. ἀληθείῃ
v. 777. νῇ v. 781. ςπέρματα δάςςαςθαι v. 782. μάλα ςύμφορός

cηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐcθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαριcμούς.
μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἴcτορα φῶτα
γείναcθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκαcμένος ἐcτίν.
— ἐcθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰς
— μέccη· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
— πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ' ἀλεύαcθαι φθίνοντός θ' ἱcταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεcμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεcθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριcτοι.
πέμπτας δ' ἐξαλέαcθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φαcιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
μέccῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ' ὀπιπεύοντας ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυcὶ πέλονται.
τετράδι δ' ἄρχεcθαι νῆας πήγνυcθαι ἀραιάς.
εἰνὰς δ' ἡ μέccη ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίcτη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποιcιν·
ἐcθλὴ μὲν γάρ θ' ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέcθαι
ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ' αὖτε ἴcαcι τριcεινάδα μηνὸς ἀρίcτην
ἄρξαcθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουcὶ καὶ ἡμιόνοιcι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεccι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήcκουcι·
τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέccη· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίcτην

808b = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

---

v. 788. φιλέει δέ τε   v. 804. Ὅρκον τιννυμένας

ἠοῦc γιγνομένηc· ἐπὶ δείελα δ' ἐcτὶ χερείων.
  αἵδε μὲν ἡμέραι εἰcὶν ἐπιχθονίοιc μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουcαι.

Ἄλλοc δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴcαcιν.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

  Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιοc, ὃc τάδε πάντα
εἰδὼc ἐργάζηται ἀναίτιοc ἀθανάτοιcιν,
ὄρνιθαc κρίνων καὶ ὑπερβαcίαc ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

  Ἠ οἵη προλιποῦcα δόμουc καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐc Θήβαc μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοccόου Ἠλεκτρύωνοc,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τιc ἔριζε
τάων, ἃc θνηταὶ θνητοῖc τέκον εὐνηθεῖcαι·
τῆc καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύcου Ἀφροδίτηc.
ἣ δὲ καὶ ὣc κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεcκεν ἀκοίτην,
ὡc οὔ πώ τιc ἔτιcε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐcθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάccαc,
χωcάμενοc περὶ βουcί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐc Θήβαc ἱκέτευcε φερεccακέαc Καδμείουc.
  ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε cὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόcφιν ἄτερ φιλότητοc ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυcφύρου Ἠλεκτρυώνηc,
πρίν γε φόνον τίcαιτο καcιγνήτων μεγαθύμων
ἧc ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμαc
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

ὣς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ᾽ ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
τῶν ὅ γ᾽ ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ᾽ ὅττι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ᾽ ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ᾽ ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ᾽· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ᾽ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ᾽ ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὦρτο δ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
ἐννύχιος· τάχα δ᾽ ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ᾽ ἄρ᾽ ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ᾽ Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,
οὐδ᾽ ὅ γ᾽ ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ᾽ ἰέναι, πρίν γ᾽ ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὑπ᾽ ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὣς ῥα τότ᾽ Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ᾽ αὖ μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,

---

v. 28 sq. ὄφρα — φυτεύσῃ v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ

τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν ϲημάντορι πάντων.

Ὃϲ καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεϲι λαμπομένουϲ ϲέλαϲ ὣϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο,
ἑϲταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέεϲ ἵπποι
νύϲϲοντεϲ χηλῇϲι, κόνιϲ δέ ϲφ' ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖϲιν ὑφ' ἅρμαϲι καὶ ποϲὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγεϲ ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνοϲ ἀμύμων,
ἐλπόμενοϲ Διὸϲ υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δῃώϲειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύϲειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
αὐτὸϲ γάρ οἱ ἐπῶρϲε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλϲοϲ καὶ βωμὸϲ Ἀπόλλωνοϲ Παγαϲαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὣϲ ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίϲ κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸϲ ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆοϲ καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρεϲ ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ϲτιβαροῖϲι μέλεϲϲιν.
ὅϲ ῥα τόθ' ἡνίοχον προϲέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
«ἥρωϲ ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ' ἀθανάτουϲ μάκαραϲ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουϲιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυϲτέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείναϲ Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ' ἐϲ Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠϲπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔϲθ' ἱκέτῃϲι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενοϲ ϲὺν ἐυϲφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
ῇ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμεϲ ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
ϲόϲ τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ,
ὃϲ προλιπὼν ϲφέτερόν τε δόμον ϲφετέρουϲ τε τοκῆαϲ
ᾤχετο τιμήϲων ἀλιτήμενον Εὐρυϲθῆα,
ϲχέτλιοϲ· ἦ που πολλὰ μετεϲτοναχίζετ' ὀπίϲϲω,

ἣν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
«ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε, δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.»
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπε·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, Διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.»
ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ

ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρεϲ·
πρόϲθεν μὲν θάνατόν τ᾽ εἶχον καὶ δάκρυϲι μῦρον,
μέϲϲοι δὲ ξεϲτοὶ περιμήκεεϲ, αὐτὰρ ὄπιϲθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεϲϲιν
†ἦϲαν· ὃ δ᾽ ὄμβριμον ἔγχοϲ ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ,
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντοϲ, ἐπὶ κροτάφοιϲ ἀραρυῖαν,
ἥ τ᾽ εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆοϲ θείοιο.
  χερϲί γε μὲν ϲάκοϲ εἷλε παναίολον· οὐδέ τιϲ αὐτὸ
οὔτ᾽ ἔρρηξε βαλὼν οὔτ᾽ ἔθλαϲε, θαῦμα ἰδέϲθαι.

  πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ᾽ ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ᾽ ὑπολαμπὲϲ ἔην, χρυϲῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχεϲ ἠλήλαντο.
  ἐν μέϲϲῳ δὲ δράκοντοϲ ἔην φόβοϲ οὔ τι φατειόϲ,
ἔμπαλιν ὄϲϲοιϲιν πυρὶ λαμπομένοιϲι δεδορκώϲ·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο ϲτόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοϲυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔριϲ πεπότητο κορύϲϲουϲα κλόνον ἀνδρῶν,
ϲχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρέναϲ εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινεϲ ἀντιβίην πόλεμον Διὸϲ υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουϲ᾽ Ἄιδοϲ εἴϲω
αὐτῶν· ὀϲτέα δέ ϲφι περὶ ῥινοῖο ϲαπείϲηϲ
Cειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
  ἐν δὲ προΐωξίϲ τε παλίωξίϲ τε τέτυκτο,
ἐν δ᾽ ὅμαδόϲ τε φόνοϲ τ᾽ ἀνδροκταϲίη τε δεδήει,
ἐν δ᾽ ἔριϲ, ἐν δὲ κυδοιμὸϲ ἐθύνεον, ἐν δ᾽ ὀλοὴ κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουϲα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
εἷμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοιϲι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇϲί τε βεβρυχυῖα.
  ἐν δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔϲαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεϲκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
οἵ τινεϲ ἀντιβίην πόλεμον Διὸϲ υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο

---

v. 134. μόρφνοιο v. 135. εἵλετο χαλκῷ v. 144. δ᾽ ἀδάμαντοϲ ἔην Φόβοϲ v. 155. φόβοϲ τ᾽

Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε,
τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ᾔισαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστήν,
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἕστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
†ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.

v. 166 sq. δράκουσι | κυάνεα

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·
ὤμοισιν δέ † μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἆορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀργυρέη, θύσανοι δὲ κατῃωρεῦντο φαεινοί,
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄιδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα·
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·
λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,

τοὶ μὲν ὑπὲρ cφετέρης πόλιος cφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
ἄνδρες δ', οἳ πρεσβῆες ἔσαν γήρᾳ τε † μέμαρται,
ἀθρόοι ἔντοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωποὶ βλοσυροί τε δαφοινοί τ' ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον †μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
†βάλλ' ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε †κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα † ἥ γε
†τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἣ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
εἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·

---

v. 245. γῆράς τ' ἐμέμαρπεν   γῆράς τε μέμαρπον

τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αἰθομένων δαΐδων cέλας εἰλύφαζε·
χερcὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ᾽ ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόcθ᾽ ἔκιον· τῇcιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν cυρίγγων ἵεcαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν cτομάτων, περὶ δέ cφιcιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ᾽ ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ᾽ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαcτος
πρόcθ᾽ ἔκιον. πᾶcαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ᾽ εἶχον. τοὶ δ᾽ αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ᾽ ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ᾽ ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιcτολάδην δὲ χιτῶνας
ἐcτάλατ᾽. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇc ὀξείῃcι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα cταχύων, ὡcεὶ Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἐλλεδανοῖcι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ᾽ ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερcὶν ἔχοντες·
οἳ δ᾽ αὖτ᾽ ἐc ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺc καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοιcι καὶ ἀργυρέῃc ἑλίκεccιν·
οἳ δ᾽ αὖτ᾽ ἐc ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ cφιcιν ὄρχος
χρύcεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίcτοιο,
cειόμενος φύλλοιcι καὶ ἀργυρέῃcι κάμαξι,
βριθόμενος cταφυλῇcι· μελάνθηcάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ᾽ ἤρυον. οἳ δ᾽ ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ᾽ ὠκύποδας λαγὸc ἦρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ᾽ ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ᾽ αὐτοῖc ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ᾽ ἀέθλῳ
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ᾽ ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεcαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ᾽ ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ᾽, ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ᾽ ἀύτευν·

τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαστος 299

---

v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

οἳ μὲν ἄρ' ἀίδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφι
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς. τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»
ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἅμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.

τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
χερσὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόσθ' ἔκιον· τῇσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
πρόσθ' ἔκιον. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ' ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν·
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. οἳ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἥρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἄυτευν·

τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος 299

---

v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

οἳ μὲν ἄρ᾽ ἀίδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ cφι
νίκη ἐπηνύcθη, ἀλλ᾽ ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖcι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸc ἀγῶνος,
χρύcειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίcτοιο.
ἀμφὶ δ᾽ ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸc πλήθοντι ἐοικώc·
πᾶν δὲ cυνεῖχε cάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ᾽ αὐτὸν
κύκνοι ἀερcιπόται μεγάλ᾽ ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ᾽ ἰχθύεc ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰc
Ἥφαιστος ποίηcε cάκος μέγα τε cτιβαρόν τε,
ἀρcάμενος παλάμηcι. τὸ μὲν Διὸc ἄλκιμος υἱὸc
πάλλεν ἐπικρατέωc· ἐπὶ δ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου,
εἴκελος ἀcτεροπῇ πατρὸc Διὸc αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάc. τῷ δ᾽ ἡνίοχος κρατερὸc Ἰόλαοc
δίφρου ἐπεμβεβαὼc ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ cφ᾽ ἦλθε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη,
καί cφεαc θαρcύνουc᾽ ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆοc γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺc κράτοc ὔμμι διδοῖ μακάρεccιν ἀνάccων,
Κύκνον τ᾽ ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦcαι.
ἄλλο δέ cοί τι ἔποc ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ᾽ ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆc αἰῶνοc ἀμέρcῃc,
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸc δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύcαc,
ἔνθα κε γυμνωθέντα cάκευc ὕπο δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖcιν ἴδῃc, ἔνθ᾽ οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ᾽ ἀναχάccαcθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴcιμόν ἐcτιν
οὔθ᾽ ἵππουc ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»
ὣc εἰποῦc᾽ ἐc δίφρον ἐβήcατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃc χερcὶν καὶ κῦδοc ἔχουcα,
ἐccυμένωc. τότε δή ῥα διόγνητοc Ἰόλαοc
cμερδαλέον ἵπποιcιν ἐκέκλετο· τοὶ δ᾽ ὑπ᾽ ὁμοκλῆc
ῥίμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντεc πεδίοιο.
ἐν γάρ cφιν μένοc ἧκε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη
αἰγίδ᾽ ἀναccείcαcα· περιcτενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ᾽ ἄμυδιc προγένοντ᾽ ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνοc θ᾽ ἱππόδαμοc καὶ Ἄρηc ἀκόρητοc ἀυτῆc.

τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίον ἀλλήλοιςιν
ὀξεῖα χρέμιςαν, περὶ δέ cφιςιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προςέειπε βίη Ἡρακληείη·
«Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίςχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράςιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε· cὺ δ' εὖ μάλα οἶςθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιςτονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέςει, εἰ δὴ νῶι ςυνοιςόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔςτη ἐμεῖο μάχης ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείςατο γαίῃ
οὐταμένου ςάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἤλαςα μηρὸν
παντὶ μένει ςπεύδων, διὰ δὲ μέγα ςαρκὸς ἄραξα·
πρηνὴς δ' ἐν κονίῃςι χαμαὶ πέςεν ἔγχεος αἰχμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοιςιν ἐτύχθη,
χερςὶν ὑφ' ἡμετέρῃςι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυςάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλαςαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὑπὸ ςευομένων κανάχιζε †πός' εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώςκουςαι ἐπ' ἀλλήλῃςι πέςωςι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ' ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοιςι πέςον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶςα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,
Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεςςα

v. 365. ἔγχεος ὁρμῇ v. 375. ἀποθρώςκωςιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέςωςι

φωνῇ ὕπ᾽ ἀμφοτέρων μεγάλ᾽ ἴαχον· οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
θεςπεςίῳ ςύνιςαν· μέγα δ᾽ ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέςςας,
cῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρςέι παιδί.
οἷος δ᾽ ἐν βήςςῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέςθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέςαςθαι
ἀνδράςι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ ςτόμα μαςτιχόωντι
λείβεται, ὄςςε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰς δ᾽ ἐν λοφιῇ φρίςςει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποιςιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόςις καὶ βρῶςις θῆλυς ἐέρςη,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Cείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροιςι περὶ γλῶχες τελέθουςι,
τούς τε θέρει ςπείρουςιν, ὅτ᾽ ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυςος δῶκ᾽ ἀνδράςι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὥς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ ςφέας ὁρμήςωςι,
δεινὴ δέ ςφ᾽ ἰαχὴ ἄραβός θ᾽ ἅμα γίγνετ᾽ ὀδόντων·
ἠδ᾽ ὥςτ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεςςινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
πίονος, ἥν τ᾽ ἐδάμαςςε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήςεται ἄλλῃ
χώρου ἄιδρις ἐών· οἳ δ᾽ ὀτραλέως ἐνόηςαν,
ἐςςυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοιςιν ὄρουςαν.
ἔνθ᾽ ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς ςάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεςςηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀςπίδος ἔγχεϊ μακρῷ

v. 405. οἳ δ᾽ ὥςτ᾽ v. 406. μάχεςθον v. 415. χαλκός

αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἤλας᾽ ἐπικρατέως· ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός·
ἤριπε δ᾽, ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣς ἔριπ᾽· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας
δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
ὅς τε μάλ᾽ ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
†ἐμμενέως δ᾽ ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ᾽ ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοῖος ἄρ᾽ Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀυτῆς
ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ·
ἀμφότεροι δ᾽ ἰάχοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,
μακρὰ δ᾽ ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἣ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
τόσσῃ ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὃ δ᾽ ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ᾽ ἔχουσα,
δεινὰ δ᾽ ὑπόδρα ἰδοῦσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ᾽ ἄγε, παῦε μάχης, μηδ᾽ ἀντίος ἵστασ᾽ ἐμεῖο.»
ὣς ἔφατ᾽· ἀλλ᾽ οὐ πεῖθ᾽ Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ᾽ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,

---

v. 425. ἐπιόντα

cπερχνὸν παιδὸc ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτοc,
ἐν cάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπιc Ἀθήνη
ἔγχεοc ὁρμὴν ἔτραπ᾽ ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ᾽ Ἄρην ἄχοc εἷλεν· ἐρυccάμενοc δ᾽ ἄορ ὀξὺ
ἔccυτ᾽ ἐφ᾽ †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ᾽ ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδηc δεινῆc ἀκόρητοc ἀυτῆc
μηρὸν γυμνωθέντα cάκευc ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὖταc᾽ ἐπικρατέωc, διὰ δὲ μέγα cαρκὸc ἄραξε
δούρατι νωμήcαc, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέccῃ.
τῷ δὲ Φόβοc καὶ Δεῖμοc ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππουc
ἤλαcαν αἶψ᾽ ἐγγύc, καὶ ἀπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc
ἐc δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
ἵππουc μαcτιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸc δ᾽ Ἀλκμήνηc καὶ κυδάλιμοc Ἰόλαοc
Κύκνον cκυλεύcαντεc ἀπ᾽ ὤμων τεύχεα καλὰ
νίccοντ᾽· αἶψα δ᾽ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνοc ἵκοντο
ἵπποιc ὠκυπόδεccιν. ἀτὰρ γλαυκῶπιc Ἀθήνη
ἐξίκετ᾽ Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρόc.
Κύκνον δ᾽ αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸc ἀπείρων,
οἵ ῥ᾽ ἐγγὺc ναῖον πόλιοc κλειτοῦ βαcιλῆοc
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ᾽ Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκην· πολλὸc δ᾽ ἠγείρετο λαόc,
τιμῶντεc Κήυκα φίλον μακάρεccι θεοῖcι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ cῆμ᾽ ἀιδὲc ποίηcεν Ἄναυροc
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼc γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδηc ἤνωξ᾽, ὅτι ῥα, κλειτὰc ἑκατόμβαc
ὅc τιc ἄγοι †Πυθοῖδε, βίῃ cύλαcκε δοκεύων.

INDEX NOMINUM.

A.

Ε.

Ζ.

Η.

Θ.

